

Rigshospitalet end dets nuværende ejer, Hovedstadens Sygehusfællesskab.

Jeg synes, det er en gevaldig og meget uventet tillid, som forslagsstillerne viser mig og mit ministerium.

Jeg kan da allerede med det samme sige, at regeringen takker nej til den tillid, for regeringen kan ikke tilslutte sig beslutningsforslaget og skal anbefale, at forslaget forkastes.

Tillad mig indledningsvis at udtrykke en stille undren over, at det netop er medlemmer af Fremskridtspartiet, der er forslagsstillerne. Lad mig erindre om, at Fremskridtspartiet for kun knap 2 år siden, helt præcist den 15. december 1994, stemte for loven om Hovedstadens Sygehusfællesskab, og herved overgik Rigshospitalet fra staten til Hovedstadens Sygehusfællesskab. Men nu vil man altså have, at staten skal sætte Rigshospitalet under administration, og i begrundelsen for beslutningsforslaget anfører forslagsstillerne hovedsagelig tre punkter:

1. Der er sket en budgetoverskridelse på 114 mio. kr. og ikke 48 mio. kr. som først antaget.
2. Den seneste kulegravning af Rigshospitalet vil efter forslagsstillerens opfattelse ikke nødvendigvis føre til en løsning og en opretning af problemerne.
3. Der er en nedadgående kvalitet i den service, man giver de syge.

Jeg vil da med det samme sige, at jeg ikke er tilfreds med situationen på Rigshospitalet. Det er absolut uacceptabelt og overordentlig kritisabelt, at vi oplever de alvorlige og gentagne budgetoverskridelser, for det er jo overskridelser, der har fået til konsekvens, at der måtte ske en omfattende personalereduktion på hospitalet i år.

I foråret kom de første alarmsignaler. Det kom frem, at Rigshospitalet havde alvorlige overskridelser i budgettet, og der blev på det tidspunkt vedtaget og iværksat en plan for økonomisk tilpasning. Den indebar, at personalet skulle reduceres med det store tal 614 personer, og det er denne plan, som vi nu kan se ikke er blevet realiseret fuldt ud.

Da det blev klart, at den økonomiske situation var alvorligere, end vi først havde troet, blev der straks nedsat en kulegravningsgruppe – kaldte man det for – og opgaven var at få gennemført en analyse og en vurdering af Rigshospitalets ledelse og ikke mindst organisationsstruktur med særlig henblik på det økonomiske ansvar og på de nødvendige ændringer, som skal foretages for at sikre, at der sker en ordentlig økonomistyring.

Sideløbende med det analysearbejde udarbejdede revisionsfirmaet Deloitte & Touche en rapport om de 10 centres forudsætninger for økonomistyring ved den nuværende økonomirapportering, og de to rapporter blev forelagt bestyrelsen for Hovedstadens Sygehusfællesskab 20. november 1996. Revisionsfirmaet kunne slå fast, at ledelserne på centrene faktisk havde relevante og opdaterede økonomioplysninger til deres rådighed. De havde, hvad de skulle bruge, så manglende økonomisk information kunne altså ikke være den undskyldning, centrene skulle bruge.

Endnu mere graverende synes konklusionerne fra analysegruppen, som Hovedstadens Sygehusfællesskab selv nedsatte, at være. Den generelle holdning på Rigshospitalet har jo været, at budgetter ikke nødvendigvis var noget, der skulle overholdes, for i sidste ende kom der nok nogle politikere og reddede økonomien, og det er jo en attitude, som i nogen grad forklarer, men på ingen måde undskylder det underskud, vi har oplevet.

Ydermere kunne det konstateres, at i fem af Rigshospitalets 10 centre var både økonomi og det faglige indhold tilfredsstillende, mens økonomien og ledelsesforholdene ikke var tilfredsstillende på to af centrene. På de resterende tre centre kunne det absolut diskuteres, om de forskellige afdelingers og enheders faglige indhold retfærdiggjorde, at de var samlet i et center i den struktur, der var skabt. Bestyrelsen for Hovedstadens Sygehusfællesskab drog på den baggrund nogle meget entydige konklusioner vedrørende hospitalets økonomi og ledelse, og jeg synes, at bestyrelsens dispositioner vidner om, at den har været sig situationens alvor bevidst.

Jeg deler således ikke forslagsstillerens pessimisme med hensyn til den seneste kulegravning af forholdene på Rigshospitalet. Forslagsstillerne havde jo slet ikke læst rapporten, før de udtrykte deres skepsis over for den. Bestyrelsens vurdering har været, at drastiske ændringer af strukturen i den nuværende situation bare vil skabe endnu mere kaos, endnu mere uro, og jeg deler den vurdering.

Jeg tror, det er vigtigt, at personalet og ledelsen får lidt ro til, at planen for økonomisk tilpasning kan blive ført ud i livet, sådan som bestyrelsen i Hovedstadens Sygehusfællesskab har besluttet det, og der er derfor heller ikke nogen begrundelse for forslaget om, at Rigshospitalet skal sættes under statslig administration.

Det vil jeg ikke anbefale Folketinget at medvirke til.